

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de rechtbank Amsterdam (Nederland) op 29 september 2022 — Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond tegen Autoriteit Persoonsgegevens

(Zaak C-621/22)

(2023/C 7/18)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond

Verweerder: Autoriteit Persoonsgegevens

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe dient de rechtbank de term 'gerechtvaardigd belang' uit te leggen?
- 2) Dient die term te worden uitgelegd zoals verweerder dat uitlegt? Zijn dat uitsluitend tot de wet behorende, wet zijnd, in een wet vastgestelde belangen?

Of;
- 3) Kan elk belang een gerechtvaardigd belang zijn, mits dat belang niet in strijd is met de wet? Meer specifiek gesteld: is een zuiver commercieel belang en het belang zoals hier aan orde, het verstrekken van persoonsgegevens tegen betaling zonder toestemming van de betreffende persoon, onder omstandigheden aan te merken als een gerechtvaardigd belang? Zo ja, welke omstandigheden bepalen of een zuiver commercieel belang een gerechtvaardigd belang is?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tallinna Ringkonnakohus (Estland) op 14 oktober 2022 — Globex International OÜ / Duclos Legnostrutture Srl en RD

(Zaak C-647/22)

(2023/C 7/19)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Tallinna Ringkonnakohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Globex International OÜ

Verwerende partijen: Duclos Legnostrutture Srl, RD

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, lid 2, van verordening nr. 1896/2006 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een bepaling van nationaal recht als § 371, lid 1, punt 4, van het Estse wetboek van burgerlijke rechtsvordering (volgens welke een rechterlijke instantie een beroep met name niet-ontvankelijk verklaart wanneer een eindbeschikking van een Estse rechterlijke instantie in een geding tussen dezelfde partijen over hetzelfde voorwerp en op dezelfde grond, onherroepelijk is geworden en een nieuw beroep in rechte in dezelfde zaak uitsluit) zich verzet tegen de behandeling van een beroep met betrekking tot een vordering waarvoor een rechterlijke instantie van een lidstaat een Europees betalingsbevel heeft uitgevaardigd en uitvoerbaar heeft verklaard?

- 2) Indien de eerste vraag in het algemeen aldus moet worden beantwoord dat er sprake is van een belemmering, luidt het antwoord dan anders wanneer na de uitvoerbaarverklaring van het Europees betalingsbevel aan het licht komt dat het betalingsbevel niet overeenkomstig de minimumnormen van de artikelen 13 tot en met 15 van verordening nr. 1896/2006 is betekend of ter kennis is gebracht?
- 3) Indien de tweede vraag aldus moet worden beantwoord dat er sprake is van een belemmering: kan de rechterlijke instantie die het Europees betalingsbevel heeft uitgevaardigd en uitvoerbaar heeft verklaard, ambtshalve of op verzoek van de eiser beslissen dat de uitvoerbaarverklaring van het betalingsbevel ongeldig is, wanneer na de uitvoerbaarverklaring van het Europees betalingsbevel aan het licht komt dat het betalingsbevel niet overeenkomstig de minimumnormen van de artikelen 13 tot en met 15 van verordening nr. 1896/2006 is betekend of ter kennis is gebracht?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend moet worden beantwoord: kan de rechterlijke instantie die het Europees betalingsbevel heeft uitgevaardigd en uitvoerbaar heeft verklaard, ongeacht de toepassing, de beëindiging of de uitkomst van de procedure inzake de gedwongen tenuitvoerlegging bij de rechterlijke instantie in de lidstaat van tenuitvoerlegging, uitspraak doen over de ongeldigheid van de uitvoerbaarverklaring van het betalingsbevel?

(¹) Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (PB 2006, L 399, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op
19 oktober 2022 — I (*) GmbH & Co. KG / Hauptzollamt HZA (*)**

(Zaak C-655/22)

(2023/C 7/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot Revision: I (*) GmbH & Co. KG

Verweerder in Revision: Hauptzollamt HZA (*)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2 van verordening nr. 1360/2013 (¹) aldus worden uitgelegd dat een suikerfabrikant zijn verzoek om terugbetaling van onverschuldigd geïnde heffingen uiterlijk op 30 september 2014 had moeten indienen?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord: Heeft de bevoegde autoriteit in een geval als het onderhavige (heffingen die in strijd met het Unierecht maar definitief zijn vastgesteld, waarvoor pas een jaar na de vaststelling met terugwerkende kracht van een lagere coëfficiënt bij verordening nr. 1360/2013 om terugbetaling is verzocht) het recht om de terugbetaling van onverschuldigd geïnde productieheffingen te weigeren met een beroep op het nationale recht inzake het definitieve karakter [van een besluit] en op de vaststellingstermijn die volgens het nationale recht voor heffingsbesluiten geldt, alsook op het Unierechtelijke rechtszekerheidsbeginsel?

(¹) Verordening (EU) nr. 1360/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor de verkoopseizoenen 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006, de coëfficiënt voor de berekening van de aanvullende heffing voor de verkoopseizoenen 2001/2002 en 2004/2005 en de bedragen die de suikerfabrikanten aan de suikerbietenverkoopers moeten betalen vanwege het verschil tussen de maximumheffing en de te innen heffing voor de verkoopseizoenen 2002/2003, 2003/2004 en 2005/2006 (PB 2013, L 343, blz. 2).

(*) Informatie gewist of vervangen in het kader van de bescherming van persoonsgegevens en/of vertrouwelijkheid.